

**UCHWAŁA NR 369/XXXVII/2021
RADY MIEJSKIEJ W KŁOBUCKU**

z dnia 28 grudnia 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji złożonej w dniu 13 września 2021 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870)

Rada Miejska w Kłobucku uchwala co następuje:

§ 1. Nie uwzględnić petycji wniesionej w dniu 13 września 2021 r., zarejestrowanej pod nr OR.152.010.2021, przez Fundację Nowe Spektrum.

§ 2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kłobucku do zawiadomienia wnoszącego o sposobie rozpatrzenia petycji.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kłobucku

Janusz Soluch

Załącznik do uchwały Nr 369/XXXVII/2021

Rady Miejskiej w Kłobucku

z dnia 28 grudnia 2021 r.

Uzasadnienie

W dniu 13 września 2021 r. do Rady Miejskiej w Kłobucku wpłynęła petycja Fundacji Nowe Spektrum, zarejestrowana pod nr OR.152.010.2021, w przedmiocie przeciwdziałania dyskryminacji osób niezaszczepionych dotycząca trzech kwestii: - wsparcia Rady Miejskiej w kwestii edukacji na temat stanu faktycznego dotyczącego Covid-19 w Polsce, - publicznego odczytania petycji na najbliższej sesji Rady Miejskiej, - podjęcia załączonej uchwały dotyczącej respektowania prawa mieszkańców do dobrowolności podczas realizacji Narodowego Programu Szczepień oraz do zakazu podejmowania działań dyskryminacyjnych wobec mieszkańców.

Wnoszący petycję musi wskazać sposób działania adresata petycji mający doprowadzić dożądanego celu, a wnioskodawca jedynie może taki sposób wskazać. W przypadku petycji ustawodawca wskazuje zmianę przepisów prawa, podjęcie określonego rozstrzygnięcia lub innego działania (W. Hrynicki, Zbieżność zakresów przedmiotowych, s. 39–59) - Art. 221 KPA red. Hauser 2021, wyd. 7/Wojciechowska art.221 KPA. Ujęcie to nawiązuje do łacińskiej etymologii niniejszego terminu, w której słowo petitio oznaczało prośbę lub żądanie. „Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o petycjach przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. W tym świetle petycja stanowi takie wystąpienie, które zawiera żądanie podjęcia przez organ władzy publicznej określonego co do treści i formy prawnej działania, które mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że przywołany przepis wyraźnie różnicuje prawny charakter żądanych w petycji działań, mówiąc o zmianie przepisów prawa, rozstrzygnięciu i innym działaniu, jak również dokonuje charakterystyki celów, których osiągnięciu służy wniesienie petycji, określając przedmiot sprawy, której postulowane działanie może dotyczyć. W konsekwencji podmiot wnoszący petycję musi w niej wskazać zarówno cel, jaki organ powinien osiągnąć w swojej działalności, jak i prawną formę działania, której zastosowanie – w jego ocenie – ma prowadzić do realizacji zawartego w petycji postulatu (zob. S. Gajewski, Petycja, skarga, wniossek..., s. 165)”. „W przypadku petycji i wniosku organem właściwym będzie taki organ, w którego kompetencji mieści się żądanie objęte wnioskiem lub petycją, tj. taki, który - w sytuacji uznania, że wniosek lub petycja zasługuje na uwzględnienia - ma prawną możliwość ich zrealizowania. Pomocne w dokonaniu oceny właściwości organu są przepisy ustaw ustrojowych, które określają właściwość rady gmin (art. 18 ust. 2 pkt 1–15 u.s.g. oraz przepisy ustaw szczególnych)” (Zasady rozpatrywania przez radę gminy skarg, wniosków i petycji - aspekty praktyczne radca prawny Marta Wojsa, członek Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie; Ekspertyzy i opracowania Narodowego Instytutu Samorządu Terytorialnego Nr 114, 2020).

W ocenie Rady wszystkie żądania określonego działania przez Radę Miejską nie mieszczą się w jej prawnych uprawnieniach. Brak jest przepisów pozwalających Radzie przyrzeczenie, że brak dobrowolnych szczepień nie będzie stanowiło przeszkody do zawarcia umowy o pracę. Rada Miejska nie jest pracodawcą dla pracowników samorządowych. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych – dalej u.p.s., pracownicy samorządowi zatrudniani są w: urzędach marszałkowskich oraz wojewódzkich samorządowych jednostkach organizacyjnych; starostwach powiatowych oraz powiatowych jednostkach organizacyjnych; urzędach gmin, jednostkach pomocniczych gmin, gminnych jednostkach budżetowych i samorządowych zakładach budżetowych; biurach (ich odpowiednikach) związków jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowych zakładów budżetowych utworzonych przez te związki; biurach (ich odpowiednikach) jednostek administracyjnych jednostek samorządu terytorialnego. Przepis powyższy wymienia pracodawców samorządowych. To oznacza, że dla pracownika zatrudnionego w urzędzie miasta pracodawcą jest tenże urząd miasta, natomiast w imieniu urzędu funkcje pracodawcy wykonuje burmistrz – zgodnie z art. 7 pkt 3 u.p.s.. W stosunku do innych samorządowych jednostek organizacyjnych pracodawcą są te jednostki w imieniu, których zadania wykonuje kierownik jednostki. Rada nie posiada kompetencji prawnych do podejmowania jakichkolwiek decyzji w tym zakresie, zastępując pracodawców samorządowych. To samo dotyczy projektu uchwały nr 3,4 i 5. W zakresie przedmiotowych uchwał kompetencje posiada ustawodawca RP oraz przy posiadaniu odpowiedniej podstawy prawnej pracodawca, którym jest Urząd Miejski

w imieniu, którego działa Burmistrz Kłobucka. Zakres przedmiotowy projektów uchwał nr 3,4 i 5 petycji nie dotyczy kompetencji prawnych Rady Miejskiej.

Rada również nie posiada kompetencji prawnych do podejmowania jakichkolwiek decyzji w sprawach opisanych w projektach uchwał nr 1 i 2 petycji. Brak jest w tym zakresie podstaw prawnych. Projekty uchwał opisane w petycji Fundacji dotyczą we wszystkich ich aspektach kwestii dyskryminacji z uwagi na brak przyjęcia szczepionki przeciwko COVID-19. Nie dotyczy zatem kwestii zdrowotnych, a tylko poglądowych i ideologicznych. Pojęcie uchwały dotyczącej respektowania prawa mieszkańców do dobrowolności podczas realizacji Narodowego Programu Szczepień wykracza poza kompetencje Rady Miejskiej, ponieważ politykę zdrowotną, w tym Narodowy Program Szczepień, realizuje Rząd. Gminy w sposób oczywisty nie realizują i nie wytyczają kierunków polityki szczepień oraz nie określają zasad korzystania ze szczepień, bowiem to jest domena władzy centralnej. Również nie istnieją przepisy, które uzależniałyby zatrudnienie od posiadania certyfikatu szczepień. Oczywiście, w ustawie Prawo pracy istnieje zakaz dyskryminacji w zatrudnieniu, ale dotyczy on pracodawcy, którym Rada nie jest i nie ma prawnej możliwości ani środków, aby ten zakaz wyegzekwować od pracodawcy. Nie zezwala na uzależnienie zatrudnienia od szczepienia, zarówno art. 32 Konstytucji, jak i też cały rozdział w Kodeksie pracy dotyczący dyskryminacji oraz przepisy dotyczące prawa żądania informacji od kandydatów na pracowników (art. 221k.p.). Byłaby to bowiem nieuzasadniona dyskryminacja pracowników, tym bardziej, że nie ma obowiązku szczepienia. Skoro szczepienia są dobrowolne to brak jest podstaw do stwierdzenia, że występuje dyskryminacja w zatrudnieniu, a zatem brak jest podstaw do podejmowania uchwały przez Radę. Jeżeli doszłoby do takiej sytuacji to można wystąpić do sądu np.: w razie zwolnienia z pracy o przywrócenie do niej czy też żądanie odszkodowania. Byłaby to rola sądów powszechnych, a nie Rady.

W związku z powyższym Rada Miejska w Kłobucku nie uwzględnia w/w petycji.

Pouczenie o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach: sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.